

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 marca 2017 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi zasądził od A. S. na rzecz Towarzystwa (...) w W. kwotę 344 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 107 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżył go w całości. Pozwany nie wskazał zarzutów jakie stawia rozstrzygnięciu. Z treści zaś uzasadnienia apelacji wynika, iż zarzucił Sądowi Rejonowemu błędną ocenę materiału dowodowego. Podnosił, że umowę ubezpieczenia dotychczasowemu ubezpieczycielowi wypowiedział, gdyż czyni to każdorazowo po zakupie samochodu.

Skarżący wnosil o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Stosownie do treści art. 505¹³ § 2 k.p.c., uzasadnienie Sądu drugiej instancji w postępowaniu uproszczonym powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa, jeżeli nie przeprowadzono postępowania dowodowego. Sytuacja opisana w cytowanym przepisie miała miejsce w rozpoznawanej sprawie, bowiem Sąd Okręgowy, po dokonaniu analizy stanu faktycznego sprawy, przyjmuje za własne ustalenia Sądu Rejonowego stanowiące podstawę faktyczną rozstrzygnięcia przyjętego w zaskarżonym wyroku.

Przechodząc do omawiania zarzutu apelacyjnego polegającego na naruszeniu przepisów prawa procesowego tj. art. 233 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej w miejsce swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, to należy podnieść wbrew zarzutom skarżącego, że Sąd Rejonowy nie naruszył art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie wadliwej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego. Przy ocenie materiału dowodowego sądowi przysługuje bowiem swoboda zastrzeżona treścią powołanego wyżej przepisu. W razie tylko pogwałcenia reguł logicznego rozumowania bądź sprzeniewierzenia się zasadom doświadczenia życiowego, może mieć miejsce skuteczne kwestionowanie tej swobody oceny dowodów. Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo wbrew zasadom doświadczenia życiowego nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona. Tego rodzaju uchybień, co wynika z przedstawionych wyżej rozważań, nie sposób się dopatrzeć w stanowisku Sądu Rejonowego, zaś argumenty apelującego nie wykazały, że ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego została dokonana z naruszeniem art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny przedłożonego materiału dowodowego. Pozwany nie przedstawił na okoliczność wypowiedzenia umowy ubezpieczenia żadnego dowodu poza swoimi zeznaniami. Sąd w świetle twierdzeń podnoszonych przez pozwanego prawidłowo ocenił ich walor dowodowy. Załączone do apelacji pismo zatytułowane wypowiedzenie umowy ubezpieczenia nie może odnieść zamierzonego skutku, bowiem nie dotyczy ono samochodu marki M. nr rej. (...). Również bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy są twierdzenia pozwanego podniesione w apelacji o zbyciu pojazdu marki M. w październiku 2011r. i podpisaniu umowy sprzedaży bez sprawdzania daty. Pozwany w toku procesu nie przedstawił dowodu wiarygodnego na okoliczność wypowiedzenia umowy ubezpieczenia w terminie 30 dni od nabycia pojazdu.

Zgodnie zaś z treścią art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r. nr.124, poz. 1152 z póź. zm.), w razie zbycia pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia

OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na nabywcę pojazdu przechodzą prawa i obowiązki zbywcy wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że nabywca wypowie ją przed upływem 30 dni od dnia nabycia pojazdu mechanicznego. W przypadku wypowiedzenia umowy, rozwiązuje się ona z upływem 30 dni następujących po dniu nabycia pojazdu mechanicznego. Przepisy art. 28 stosuje się odpowiednio.

Tak więc skoro pozwany nie wypowiedział umowy ubezpieczenia to powództwo powoda o zapłatę II raty składki na ubezpieczenie pojazdu marki M. o nr rej. (...) za powyższy okres było zasadne.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako nieuzasadnioną.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. wyrażającego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca proces obowiązana jest zwrócić koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw przeciwnikowi. Powód wygrał apelację w całości więc należy mu się zwrot poniesionych kosztów w postępowaniu apelacyjnym, na które składa wynagrodzenie pełnomocnika w osobie radcy prawnego w kwocie 120 zł ustalone w oparciu o § 2 pkt 1 w zw. z §10 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz. U. z 2015r. poz. 1804).